

McWilliams, Nancy: Několik poznámek k supervizním/konzultačním skupinám. 2004, strany 1-8

Nancy McWilliams dávala historicky přednost individuální práci s klienty. Později zjistila, že účast v supervizní skupině zlepšila její individuální terapeutické dovednosti. Nyní vede pět průběžných skupin, v nichž se pravidelně scházejí licencovaní terapeuti a diskutují o případech. Tyto skupiny jsou vlastně konzultačními skupinami, což znamená, že ošetřující terapeut je právně odpovědný. Autorčiny skupiny jsou stabilní již řadu let a tvoří je převážně ženy, což může odrážet feminizaci oboru psychologie nebo větší zájem žen o profesní rozvoj po získání licence.

Pro pokročilé doktorandy psychologie vede skupinu, která funguje od roku 1982, obvykle má devět členů, ale může jich být až dvanáct. Během akademického roku se scházejí každý týden na 75 min. Někteří studenti zůstávají tři až čtyři roky, ale každoročně dochází k fluktuaci, protože lidé ukončují studium nebo odcházejí na stáž.

Cíle

Hlavním cílem skupiny je zvýšit terapeutické dovednosti členů. Skupina také nabízí různé výhody, jako je přátelství, navazování kontaktů a učení se pro vlastní potřebu. Poskytuje podpůrné prostředí, kde mohou terapeuti volně diskutovat o svých profesních zkušenostech a nalézt útěchu. Skupina pomáhá členům zvládat problematické emoce při práci s obtížnými pacienty a umožňuje jim také rozvíjet jejich silné stránky, dovednosti zpětné vazby a supervizní styl.

Metody

Členové skupiny jsou vyzváni, aby prezentovali případy, zejména ty náročné, s výjimkou všech, o nichž vědí, že by je mohl poznat jiný člen skupiny. Jsou požádáni, aby vyjádřili své postřehy ohledně toho, jak skupina probíhá, a zejména aby se zmínili o jakýchkoli problémech, které narušují jejich pohodlí při prezentaci svých názorů.

Úloha členů

Od členů se očekává, že se budou pravidelně účastnit, otevřeně diskutovat o svých zkušenostech s klienty, budou ohleduplní k ostatním a etickým aspektům a budou poskytovat zpětnou vazbu. V těchto skupinách jsou ostatní členové obvykle schopni identifikovat a řešit problémy bez nutnosti zásahu vedoucího. To vede k pocitu bezpečí pro všechny účastníky.

Úloha vedoucího

V supervizních skupinách členové odhalují své chyby a nedorozumění, aby se z nich poučili a vyhnuli se jejich opakování. Vedoucí skupiny má dvojí funkci: poskytuje znalosti a řeší dynamické problémy, které brání učení. Vedoucí musí najít rovnováhu mezi poskytováním obsahu a zpracováním skupinové dynamiky, zejména ve skupinách složených ze studentů, kteří jsou neustále hodnoceni. Napětí mezi výukou a probíráním skupinových otázek se často projevuje jako rozkol mezi těmi, kteří se chtějí soustředit na prezentovaný případ, a těmi, kteří chtějí řešit mezilidskou dynamiku. Studenti upozorňují na vztahovou dynamiku, která není vždy viditelná pro vedoucího, jenž musí být opatrný, aby netlačil členy skupiny k odhalování nad rámec jejich pohodlí.

Je důležité, aby vedoucí pracovníci v terapii přiznali své chyby a vyrovnali se s nimi. Tvrdí, že terapeuti mají na sebe obvykle vysoké nároky, takže schopnost přiznat si chyby je důležitá pro jejich růst. Když terapeuti přiznají své chyby, může to mít na klienty terapeutický účinek. Autorka navíc poznamenává, že podle jejích vlastních zkušeností účastníkům pomohlo vyslechnout si zpětnou vazbu bez defenzivy a že pro terapeuty jsou užiteční mentoři, kteří mohou být vzorem dovednosti přiznat si chyby.

Skupinový proces a povaha interakcí

Pokud se členové supervizních/konzultačních skupin brání prezentovat případy, nemusí to vždy znamenat problém s jejich učením. Zkušenosti terapeuti mohou váhat s prezentací, pokud mají pocit, že někdo jiný potřebuje čas více. Mohou také zvládat konkurenční situace se zábavnou reakční formou. V některých skupinách se může stát, že prezentující si nenárokuje spravedlivý podíl vysílacího času a vedoucí skupiny musí zasáhnout. V nejdéle fungující čistě ženské skupině prezentují členky případy v pravidelném střídání, které pozastavují pouze v krizových situacích, protože již necítí potřebu naléhavé pomoci. Toto uspořádání je ve vzdělávací skupině pro zralé profesionály považováno za adaptivní.

Poznámka závěrem

Čím více se někdo rozhodne být součástí vzdělávací skupiny, tím méně se setkává s odporem. Lidé, kteří pracují na získání licence, si mohou být nejistí, zda se do skupiny zapojit. Zajímavé je, že někteří z nich po získání licence odešli. Jeden člověk se po dvou letech vrátil s tím, že zkušenost je nyní mnohem lepší, protože supervize není povinná. Učení a růst je pro lidi přirozenou touhou a většina profesionálů se ráda učí, když se cítí respektováni a nestydí se za to. Odborníci se zlepšují jako terapeuti, což zlepšuje zkušenosti jejich pacientů a posiluje jejich oddanost skupině. Autorka se cítí poctěna, že mohla pozorovat mnoho svědomitých odborníků, jak díky zážitkovým/vzdělávacím skupinám dozrávají ve svých klinických dovednostech, a naučila se od nich stejně tolik, jako oni naučili ji.